

زمان و گوتاری ئه ده‌بی (مه‌وله‌وی تاوگۆزی له‌نیوان عیشق و ئاییندا)

دلزار حه‌سه‌ن
(۱ - ۲)

پیشه‌کی

پێ ده‌به‌خشیت. مرۆف له‌کاتی بینینی ناوه‌وی
ئاوه‌زیدا، جیاوازتر شته‌کان ده‌بینیت، بۆیه جوایه‌ز
بیر ده‌کاته‌وه و به‌فۆرمیکی دیکه قسه له‌سه‌ر
شته‌کان ده‌کات.

هه‌لبه‌ت ده‌رکه‌وته‌کانیشی جودان، چونکه
هه‌سته‌کانی ئه‌دیپ، مانا و وێنه‌ی دیکه به
شته‌کان ده‌دات، هه‌رچه‌نده میژووی مامه‌له‌ی
کورده له‌گه‌ڵ کاغه‌ز و چاپدا زۆر له‌میژنه‌ نییه،
به‌لام ئه‌گه‌ر به‌بایه‌خه‌وه چاویکیش به‌و میراته
زه‌نگینه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوردماندا بخشیننه‌وه،
ئه‌وه چاومان به‌ زۆر شاعیری مه‌زن و ده‌قی
نایاب ده‌که‌وێت، که جیگه‌ی شانازی ئێمه‌ن،
که ده‌توانین له‌ کۆی به‌رهمه‌کانیان، شیعری
به‌رز و په‌خشان و چیرۆکی ئه‌فسانه‌یی زۆر
داهێنه‌رانه بدۆزینه‌وه. نمونه‌ی شاعیرانیکی
وه‌ک (باباتاھیری هه‌مه‌دانی ۹۳۵ - ۱۰۱۰، مه‌لا
ئه‌حمه‌دی جزیری ۱۵۷۰ - ۱۶۴۰، بیسارانی ۱۶۴۳ -
۱۷۰۲، ئه‌حمه‌دی خانی ۱۶۵۰ - ۱۷۰۷ - خانی

له‌و پۆژه‌وه که مرۆف زمانی پزّاوه، گوفتار و
گوتار و تیکستی ئه‌ده‌بییش به‌ پاده‌ی مه‌زنیی
مرۆفایه‌تی بالای کردوه. له‌نیو ئه‌و میراته
سه‌نگین و زه‌نگینه‌دا ئه‌ده‌بیاتی شاعیرانیکه‌مان
به‌ر دیده ده‌که‌وێت، که دواچار به‌و هه‌موو
داهێنه‌ی له‌ دنیای زمان و ئه‌ده‌دا کردوویه‌تی،
سه‌رساممان بکات. بێگومان کورده له‌ جیهانی
نووسراودا میژوویه‌کی پرشنگذاری هه‌یه. ئه‌گه‌ر
دیروکی یه‌که‌م ده‌قی ئه‌ده‌بی له‌پیر شالیاره‌وه (۱)
ده‌ستیشان بکه‌ین، ئه‌وه تێده‌گه‌ین که زیاده
هه‌زار ساڵ که‌م نییه بۆ میژووی ده‌ق.

ده‌قیش به‌ مانای به‌ریه‌که‌وتنی ئاده‌میزاد،
له‌گه‌ڵ پاکیه‌تی ژیان. کاتیکی مرۆف جوانیه‌کانی
ده‌ورو به‌ ده‌بینیت، ئه‌وجا هه‌ول بۆ گواستنه‌وه‌ی
ئه‌و ئیستیاتیکی هه‌ستیه‌ ده‌دات بۆ ناو تیکست،
تیکست به‌مانا کاغه‌زییه‌که‌ی نا، به‌لکوو به‌ مانا
داستانه‌ خه‌یالییه‌که‌ی، که بینین مانای دیکه‌ی

مهولهوی

قوبادی ۱۷۰۰ - ۱۷۵۹، تا دهگاته مهستوردهی
نهردهلانی ۱۸۰۵ - ۱۸۴۸، نالی ۱۸۰۰ - ۱۸۷۲،
مهولهوی تاوگۆزی ۱۸۰۶ - ۱۸۸۲، حاجی قادری
کۆیی ۱۸۱۷ - ۱۸۹۷، قانع ۱۸۹۸ - ۱۹۶۵، له
شیعری هاوچهرخیشدا (عهبدوللا گۆران ۱۹۰۴ -
۱۹۶۲، سوارهی ئیلخانی زاده ۱۹۳۷ - ۱۹۷۶،
شیرکو بیکهس ۱۹۴۰ - ۲۰۱۳، عهبدوللا پهشیو
۱۹۴۶، لهتیف ههلمهت ۱۹۴۷.. تاد، لهم پوهوه
نهگه له گهلان زیاتر نهبین، نهوه ههچمان
لهوان که متر نییه.

بازنه یه کهم

تیگهشتن له چه مکی ئابین و عیشق لای

دهروونشیکاران و عاریفان

که نامانگه یه نیت به و مانا قوولهی، که عیشق له
ههناویدا ههلیگرتووه.

پاسته وشه ی عیشق له دهپریندا وشه یه کی
کورت و پوخته، به لام تیگه یشتن لهم وشه یه
و پیناسا کردنی له ناو زماندا زۆر جار ده مانخاته
نیو ئالۆزییه کی تاریکه وه، که ده رباز بیون لای
ئاسان نه بیئت.

له وه ته ی زاراوه ی عیشق به مانا گهستییه که ی
و له وینه گه وه که دا خو ی نمایش کردووه و
له نیو نه ده ب و داستانه کۆمه لایه تییه کاندای بووه ته
بابه تگه لیک و شوناسیک، تا نه مۆکه ش هه رکه سه
و له لایه که به پشت به ستن به تیۆر و بۆچوونیکی
دیاریکراو و باکگراوندیکی فره نگه ی جیاواز
ویستوویه تی نه و وشه یه بناسینیت.

وه که ئاماژه مان پێ دا له م سۆنگه یه وه تووشی
کۆمه لیک پیناسه و ته فسیر و ته ئویل ده بینه وه،
که به هه ی شیه یه که کۆده نگه ی له باره یه وه
دروست نه بووه، چونکه نه و شروفا نه ی تا
ئێستاکه بۆ تیگه یشتن له و وشه یه کراوه،

به رله وه ی بچینه ناواخنی باسی چه مکه که وه،
پێویسته له ده ره وه ی چه مکه و ماهیه ت هه لوه سته
له سه ر خودی وشه ی عیشق بکه ین. بۆ نه وه ی
به شیوه یه کی گه سته ی له مانا و ده سته واژه کانی
عیشق بکه ین، ده شیت پرسیار له وه بکه ین ئاخۆ
مه به ستمان له زاراوه ی عیشق چیه ؟ هه لبه ت له
پاڤه کردنی مانای عیشق به شی زۆری نووسه ر و
پۆشنفرکان تا ئێستاکه ش له سه ر یه که پیناسه
و تیگه یشتنی هاو به ش، له باره ی پرسی عیشقه وه
پێک نه که وتوون، ئاسانیش نییه بۆ تیگه یشتن
لای، به یه که دید و دیدگه بکه ن، که واته
کێشه که وشه ی عیشق نییه، به لکوو جه وه ر و
ماهیه تی عیشقه وه که پرۆسه، که وای کردووه
پوانگه ی جودا بخولقینیت.

نه گه ر له کورتترین مانادا عیشق بۆ دل داری
نیوان دوو په گه زی جیاواز پیناسه بیئت، نه وه له
زماندا عیشق ته نیا وشه یه که، به لام له ماهیه تدا
ده ربایه که له مانا، که واته ناکریت به و ئاسانییه
خۆمان به دینه ده ست پاڤه یه کی ته جریدی پروت،

گەواھىدەرى ئەو پاستىيەن، كە تىگەشتىن لە
 عىشق ئاسان نىيە، ئەگەر وشەكەش لە شوپىن
 و جىگەى خۇيدا بەكار نەھىن، ئەوكات زاراۋەى
 عىشق لەو جىگەيەدا ماناى دىكە وەردەگرىت.
 لاي بەشىك لە فىگەرەكانى دىناى دەروونشيكارىش
 ۋەك (فرۆيد ۱۸۵۶ - ۱۹۳۹ و ئەرىك فرۆم ۱۹۰۰ -
 ۱۹۷۹ و دواتر ھېرېرت ماركۇزە ۱۸۹۸ - ۱۹۷۹)
 پرسى خۇشەويستى ۋەك بنىاتنەرى شارستانىت
 دەناسىنن و دەيكەن بەو فاكەتى ھەر يەكە و لە
 راستە خۇى كەسىكى خۇشەويستى لە پشته
 و لە پېناو دەرختىنى ھىزى ئىرۆسى خۇى
 خستوۋەتە پرو. «كەواتە خۇشەويستى پەفتارە
 و دواتر دەبىتە پروداۋ، پاشان ۋەك خو دەچىتە
 نىو ھەست و نەستى تاكەكانەۋە» (۲) لەگەل
 ئەۋەشدا دەروونزانىي لە زۆر گۆشەى جىاجىاۋە
 خويندەنەۋەى بۇ خۇشەويستى كىردوۋە، ھەر پىچكە
 و ناۋەندىكىش لە پوانگەى خۇيەۋە ناساندوۋىتەى.
 ناشكرىت بى بۆچوۋنى زانايەكى ۋەك فرۆيد قسە
 لە بارەى خۇشەويستىيەۋە بگەين.

فرۆيد لە كىتەبى «خۇشەويستى و شەپ و
 شارستانىت» تىشك دەخاتە سەر زاراۋەى دوالىزىمى
 ھەست و نەست، نمونەيەكى زۆر ورد لەسەر ھەستى
 زىدە خۇشەويستى و زىدە پق لى بونەۋە دەھىننەۋە
 و پىيى وايە مروڧ ھەردوۋ حالەتەكەى تىدايە،
 لەيەك كاتدا پىزىكى گەۋرە و خۇشەويستىيەكى
 بىۋىنە دەتوانى نمايش بكات. (۳) فىكتۇر فرانكل
 لە كىتەبى «مروڧ بەدۋاى مانادا دەگەپى» لە
 بارەى خۇشەويستىيەۋە دەنوسىت: تاكە پىگەيە،
 كە بەھۋىەۋە مروڧ مروڧىكى دى لە قوۋلايى
 ناخى كەسىتتىيەكەيەۋە دەناسى. (۴) بەشى زۆرى
 قوتابخانە دەروونشيكارىيەكانىش خۇشەويستى بە
 غەريزەۋە دەبەستەۋە و بەۋە لىكى دەدەۋە، كە
 خۇشەويستى جوۋلەى جۆراۋجۆرى غەريزىن لە

مروڧدا، بە ئاراستەى جىبەجىكردىنى خواستەكانى
 ھەنگاۋ دەنەيت.

ئەرىك فرۆم لە كىتەبى «ھونەرى خۇشەويستى»
 بەو شىۋەيە پېناسەى خۇشەويستى دەكات:
 يەكگرتنىكە پەيۋەستە بەو مەرجەى مروڧ
 پارىزگارى لە ئازادى خۇى بكات و ۋەك تاك
 بەرانبەر تاكىكى دىكە دەرگەۋىت، بارتەقاي ئەو
 كاريگەريەش ھەستىكى ئىرپىيە و ناكەۋىتە
 ناۋى، بەلكوۋ لە ئاستىدا دەۋەستىت، كەواتە
 دۇخىكە لە بىركردنەۋە. (۵).

لە مېژوۋى مروڧايەتیشدا پرسى خۇشەويستى
 ھاۋتەرىب لەگەل پرسى مردن ھاۋوۋە، بۇيە
 دەبىنن بىركەرەۋەيەكى ۋەك «زىگمۇنت باۋمان»
 لە كىتەبى «خۇشەويستى نەرم» ئامازە بە دۇخى
 خۇشەويستى و مەرگ دەدات و (پىيى وايە دۇخى
 مردن لەگەل خۇشەويستىدا بەيەكەۋە ھاۋونەتە
 نىو زىانى مروڧەۋە. لەلايەكى دىكەۋە پاي وايە
 لەم دىنايەدا نە مردن و نە خۇشەويستى دووبارە
 نابنەۋە، چۆن كەسى مردوۋ جارىكى دىكە
 نامرئەۋە، خۇشەويستىش يەك جار پرودەدات. (۶).

دوكتۇر «مەمەد تەھا حوسپىن» لە كىتەبى
 «ساىكۇلۇزىي خۇشەويستى»دا بۆچوۋنى زانايەكى
 ۋەك «ئەرىك فرۆم» دەھىننەۋە، كە پىيى وايە: لە
 عىشقا زىان و مردن ۋەك يەكن و لە پال يەكىش
 ناۋيان دىت، ھەمىشەش عاشقەكان بۇ ئەۋەى
 پارىزگارى لە عىشق و مەعشوقەكانىان بگەن،
 ئامادەى ئەۋەن نەك ھەر خۇيان بگەنە قورىانى،
 بەلكوۋ ئامادەن بۇ گەشتىن بە مەعشوق دىناش
 وىران بگەن (۷). دەروونشيكارەكان پەخنە لەو
 فۆرمى خۇشەويستىيە دەگرن و لايان وايە عىشق
 دەبى ۋەك پرسىكى ئىنسانى و شارستانى سەير
 بكرىت، نەك دواجار مروڧ بكات بە قورىانى و

بۇ گەشتىن بە ئەۋى مەشوق، ئامادەبىت ھەموو كارىكى نامرۇقانى بەكت، ئىدى خۇ بەقۇربانىكرىدن بە ھەموو جۇرەكانىيەۋە، لەپىناۋ ئەۋدا بە كارىكى نامرۇقانى و ناشارستانى خۇيىندەۋەى بۇ كراۋە .

دىارە پوانگەى ئەۋان بۇ عىشق پوانىنىكى سۆزدارى و غەرىزى نىيە، بەلكو تىپوانىنىكى مۇقانىيە، دواچار بۇ دۇخى ژيان و خىزان و شارستانىيەى ھاۋبەش شۆپدەبىتەۋە . لە پرسى پىۋەندى مۇڭ بە ئايىن و مۇڭ و خۇشەۋىستى و پىۋەندىيە جەۋھەرىيەكانى نىۋان خودا و مۇڭ، ھەمىشە جىھانى دەرووناسان پوۋبەپوۋى ئەۋ پرسىارەمان دەكەنەۋە ئاخۇ ئايىنەكان لە مىانى بوۋىيانەۋە توانىۋىيانە خودامان ۋەك خۇى لە لا خۇشەۋىست بەكەن، يان مۇڭەكان لەنىۋان خۇياندا بەكەنە خۇشەۋىستى يەكدى؟ ئاخۇ لەنىۋان پىرەۋكاران و ئايىنزاكاندا تۆۋى خۇشەۋىستى چىنراۋە، ھەموۋىيان بە يەك چاۋ سەيرى يەكتر دەكەن؟ ئەۋانە ئەم پرسىارانەن، كە دەمانبەن بۇ ناۋاخنى زۆر بابەتى ئالۆزى تايىبەت بە ژيانى مۇڭەكانەۋە .

زانايەكى ۋەك «مىشەل ئۆنفرى» لە كىتەبى «ئاۋەژوۋكرىدەۋەى لاھوت» سەبارەت بە پرسى دەنگى نىرايەتى پىاۋ لەناۋ ئايىنەكاندا دەكاتە مۇدىلىكى دىكەى قسە لەسەركردىكى پەخنىيەنە لە گوتارى ئايىنى بەرانبەر بە پەگەزىكى مۇڭ، كە مېنەيە . نايشارىتەۋە و دەلىت: سى ئايىنە ئاسمانىيەكە بە ئاگايىيەۋە شەپى مى دەكەن، ئەمەش بۇ لەخستەبردنى ئادەم لەلەين ھەۋاۋە دەگەپىتەۋە، كە بە ھۆى خواردىنى سىۋەكەۋە بەكەپىتە تاۋان و ئىدى لەسەرى سزابدىت . لەۋ پۇژەۋە پىاۋ پىكى زۆرى لە ژن بۇ دوست بوۋە و بە سەرچاۋەى نەھامەتتەكانى خۇى دەزانىت، (مى)ش بۇ خاتىرى مانەۋەى خۇى پەناى بۇ

چەندەن جۇرە فىل و مەكر بردوۋە . (۸) لىرەدا ئەۋ دىاردەى پىق لى بوۋنەۋە و دژ بەيەك بوۋنە، لەۋساۋە تا ئىستا فۇرمىكى شەپانگىزى لەنىۋان ئىنسانەكاندا خۇلقاندوۋە، كە بۇ مەملانىي پەگەزى و نەژادى و چىنايەتى شۆپوۋەتەۋە .

ئەگەر ماھىيەتى ئايىن «گرىدان و پىكەۋە بەستەۋە بىت» (۹) تەسەۋفىش لە كورتىن مانايدا، «خۇ بەكەمگرتن و خۇ تەسلىمكردنە» . تەسەۋف دەستبەردارىۋونى پۋالەت و شكۆى درۆينەى پەى كۆمەلەيتىيە، بايەخ نەدانە بە ھەرشىك، كە لەخوداى دادەپرىنىت . (۱۰) ھەندىك لە عارىفان بەشىكىان بۇ ناسىنى مۇڭ تەرخان كىردوۋە، لەسەر بىنەماى ئەۋ فەرموۋدەيەى، كە دەفەرموۋىت: ئەۋەى خودى خۇى ناسى، خوداش دەناسىت . لىرەۋە مەعريفە و ناسىن و زانىنى مۇڭ، دەبىتە يەكەمىن ھەنگاۋى پۇشتىن بەرەۋ خوداناسىن . تا ئادەمى نەزانىت خۇى چىيە و كىيە و چۆنە؟ كە بەش و پارە و پارچەيە، ناتوانىت زاتىكى دابەش نەبوۋ و ھەرمەن و ھەرەبوۋ بىناسىت . (۱۱) .

ئەگەر چاۋىك بەۋ سەرچاۋە دەۋلەمەندانەى بوارى عارىفناسى و سۆفىگەرى ئىسلامىدا بىشىن، ئەۋە چاۋت بە زۆر سەرچاۋەى باش دەكەۋىت، كە لەبەر سەنگىنى و زەنگىنى بابەتەكە، ھەريەكەۋ بە جۇرىك پىناسە و لىكدانەۋەى بۇ چەمكى تەسەۋف و عىرفان كىردوۋە . «ئانا مارى شەمىل» كىتەبىكى قەبارە گەۋرەى لەسەر «مىژوۋ و پەھەندەكانى سۆفىگەرى لە ئىسلامدا» چاپ كىردوۋە، كە بە يەكەك لە سەرچاۋە دانسەكانى ئەۋ بۋارە دادەنرىت . نوۋسەر زۆر بە وردى لەسەر ئەۋ چەمكە دەۋەستىت و ئامازە بە زۆر لايەنى تەسەۋف دەكات، مىژوۋى بەشى زۆرى عارىفانى ئەۋ بۋارەى تىدا يادداشت كىردوۋە . سەبارەت بە چەمكى سۆفىگەرى دەۋوسىت:

مەزنتىرەن تەۋرۈمى پۈچىيە و لەتېكرپاي ئايىنەكاندا
 بىلاۋە . بە واتايەكى گشتگىرتر دىكرىت بگوترىت:
 درىكردنى حەقىقەتتىكى پەھايە، ئىدى ئەو
 حەقىقەتە جىاۋازى نىيە، بە « حىكمەت، يان
 پووناكى، يان عىشق، يان عەدەم ناۋ بىرىت»،
 دىكرىت سۆفىگەرى بە ئەۋىنى پەھاش پىئاسە
 بگىرىت، كە بەم ئەۋىنە سۆفىگەرى پاستەقىنە
 لە چە و پەۋتە دىنانەۋىستەكانى دى جىا
 دىكرىتەۋە . خۆشەۋىستى خودايش وا لە مەۋف
 دىكات، بەرگەى تېكرپاي ئەۋ نازار و نەھامەتپانە
 بگىرىت، تەنانەت چىژىشيان لى بىنىت. (۱۲)
 نووسەر «جەمال حوسىن» لە زنجىرە كىتپى
 «ئايىنى خۆشەۋىستى» و لە كىتپى مەۋلانادا
 بەشىك بە ناۋى (تەسەۋفى خوراسانى) دىكاتەۋە،
 پەلۈپۈى ئەۋ پىچكەپەش بە (ئىبراھىمى كوپى
 ئەدەم، حەلالاج، غەزالى، سەنائى، عەتارى
 نىشاپورى) دىبەستىتەۋە، دۋاى ئەۋانىش (مەۋلانا
 و سەعدى شىرازى و حافىزى شىرازى) دىت. نووسەر
 نايشارىتەۋە تەسەۋفى خوراسان بۈۋەتە قوتابخانە و
 ھەزاران عاشق بە تەسەۋفى تىدا پەرۋەردە بۈۋە .
 نووسەر ئەۋ زنجىرەپە بە چەند ۋىستگەپەكەۋە
 گىرى دىكات، كە بۈۋەتە ھەۋىنى دىناى عىرفانىيان .
 بەشىكىان بە ھۋى تىگەپىشتىيان بۆ قورئانى پىرۋز
 و ئايىن زۆر فراۋانتىرۈۋە، باۋەپيان وا بۈۋە لەگوتراۋ
 گىرگىتر، ئەۋەپە كە دىقى پىرۋز نىگوتۈۋە و
 دىكەۋىتە ئەۋ دىۋ دىۋەقەكانەۋە . ھۋى ئەۋەش
 ئەۋەپە ئەۋان بە پۈۋكەشى شەرىعەت تىر نەبۈۋە
 و پۈچيان زىاتر بەۋ تىنۋۋىتى نەدەشكا، بەلكۈۋ
 بە تىگەپىشتىن و قوۋلبۈۋنەۋە لە مانا شارۋەكان
 دىروۋنىان ئاسۈۋدەتر دىۋۋ، ھەر ئەۋەش واى كرد
 شۈناس و تايىبەتەندى بە قوتابخانەى خوراسانى
 بدىرىت، دىمىك پىيان دىگوترا (مەستى)، چۈنكە
 زۆر كىردارى بۈۋن و زۆر بە كەمى گىرگىيان بە

پرسە شەرى و فىكرى و مەرىپىيەكان نەدەدا و
 زىاتر خۇيان بە بۈۋى پۈچىيەۋە سەرقال دىكرد .
 ئەمانە پىيان ۋابۈۋە لە پىگەى ۋەرزى پۈچىيەۋە
 بە خدا دىگەن، گەپىشتىن بە زاتى ئىلاھىش تەنبا
 لە پىگەى عىشق و خۆشەۋىستىيەۋە دىتە ئارۋە .
 كاتىك خدا لە قورئاندا دىفەرمۋىت (الذین آمنوا
 اشد حبا لله) ئەۋ خۆشەۋىستىيە زىادەپە تەنبا و
 تەنبا بە عىشق پى دىگەن. (۱۳)
 قسەپەكى باۋى فەلسەفى ھەپە دىلەت:
 ناگەپن بە پاستى ھىچ دىرەختىك ئەگەر
 سەرەتا لە تۈۋەكەى تىنەگەپن، تىگەپىشتىش
 لەتۈۋ پوۋنادات تا بەرى دىرەختەكە نەبىنن،
 چۈنكە دىرەختەكە ماھىيەتى ئەۋ بەرەپە، كە
 پىمان دىكات نەك تۈۋەكەى . وشەى عىشقش
 ھىچ ماناپەكى نىيە، تا لەتۈۋ دىراى ئەۋىندا
 نەدرەۋشپتەۋە، ئەۋە ئەۋ وشە ساردۈسپە نىيە
 مانا بەم ھەۋۋ جۈانىيە دىكات، ئەۋە ماھىيەت
 و سەپىرۋەكانى دىناى ئەۋىنە پىمان دىلەت:
 عىشق ئەۋە ماناگەپەتى . بەرى دىرەختى عىشق
 ئەۋ كات بەرى مانا دىرەدەكات، كە تۈۋەكە
 ماچى لىۋانى باران دىكات و خۈنچەى ئەۋىنى
 لىۋە دىپشكۈى . بەھارى ئەۋ دىرەختە ئەۋكاتە
 دى، كە ۋەرزى جىابۈۋنەۋە لەم زەۋىيە ساردۈسپ
 و وشكە تىدەپەرىننىت و لەنۋ دىك و بەرد و
 ھەرچى پەقى سەر زەۋى ھەپە، دىرەختىك سەر
 دىرەدەكات، كە بالاي لەنۋ جۈۋن و جۈانىيەكان
 ۋەك مانگى چۈاردە دىرەۋشپتەۋە . ئەۋە پۈچى
 تۈۋەكەپەتى پىمان دىلەت: ئەۋ گەلەپە، كە
 نەدەكات بەرى دىرەختى عىشقە . ھەر لەم
 سۆنگەپەۋەپە لە زۆر كاتانىش ئەدەب ۋەك
 دىستەخوشكى عىشق پىئاسە كراۋە، «ئەدەب،
 ۋەك ئەۋروپايىيەكان پاقەى دىكەن، بەۋ بەرھەمە
 دىلەن، كە بە ھۋى تايىبەتپەكانى دىرەشتەۋە

ههستی جوانکاری و هه‌لچوون و وروژاندنی سۆزمان تیدا بچوولێنت» (١٤) ده‌توانین بڵێین: جوانی له پوانیندا دێته ئاراوه نه‌ک له و کاته‌ی، که لێی ده‌پوانیت. دواجار تیگه‌یشتنه فله‌سه‌فیه‌یه‌که‌ی عیشق و ده‌کات، ئه‌وی دیکه به جوانی ده‌ربکه‌وێت. وه‌ک ده‌زانن لای مرۆفی دلبهریندار و به ئازار هه‌میشه جوانیه‌کان به ناشیرینی دینه پێش چار، به‌لام لای نه‌وانه‌ی به پاسته‌قینه‌ی ئاشقوون هه‌چ شتیک ناشیرین نییه، به‌لکوو جوانی له هه‌موو شتیکدا ده‌بینن. تو‌مه‌عشووقه‌که‌ی خۆت به شێوه‌یه‌ک ده‌بینی و نه‌وانی دیکه‌ش به جۆریکی تر ده‌بینن. هه‌چ کاتیک لای دلباده‌کان به پوانینیکی خالی له عیشق له مه‌عشووقیان نه‌پوانیوه، به‌لکوو به چاوی عاشقیکی وێڵ له مه‌عشووق ده‌پوانیت. با بپرسین بۆچی عیشق سووتماکه و گێردار و به بڵێسه‌یه؟ بۆچی هه‌میشه له مه‌لبه‌ندی نه‌وینداراندا ناله و ئازار و فیغان هه‌یه؟ په‌نگه بۆ نه‌وه بی‌ت، که دواجار هه‌رچی ناخۆشی و ئازار و به‌لایه پێگه‌یه‌ک بی‌ت بۆ گه‌یشتن به یار، بۆیه پێگه‌یشتنی عاشق پێویستی به تێپه‌رپوونه به‌نیو ئاگرێکی به سوێ.

ده‌روونی مرۆفه‌کان هه‌چ کاتیک پا‌قژ نابێته‌وه، ته‌نیا به نه‌وین نه‌بن، که وای لێ ده‌کات ده‌روونی پۆشن و ژیا‌نی دره‌وشاوه‌بی‌ت، وه‌ک که‌سیک به چرایه‌کی پڕشنگداره‌وه به‌ره‌و تاریکیه‌کی قوول هه‌نگاوینی‌ت، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه عیشق له‌یه‌ک کاتدا، هه‌م ده‌رد و هه‌م ده‌رمانه. عیشق زامیکی تاقه‌تپرووکی‌نه، به‌لام له ناخدا چیژیکی هه‌لگرتوه به هه‌چ شتیک گوزارشت نا‌کری‌ت. مرۆفی عاشق له‌لایه‌ک ده‌نالێنت و له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌چ کات خۆزگه به‌نه‌مانی نه‌و ئازاره ناخواری‌ت، هه‌میشه په‌رۆشه بۆ دیداری مه‌عشووق.

کاتیک باس له عیشق ده‌کری‌ت، دلی مرۆف سه‌رگه‌ردان ده‌بی‌ت و وێنه‌ی هه‌زاران عاشق ده‌بینیت. کاتیک باسی چپۆکی ناسۆریه‌کانی نه‌وین ده‌کری‌ت هه‌ر که‌سیک، که نه‌هلی عیشق نه‌بی‌ت پشته‌ی تێ ده‌کات و گوێی لێ نا‌کری‌ت. عاشقانی‌ش به داستانی نه‌وینداران مه‌ست و هه‌یران ده‌بن. به کورتی و به کوردی، هه‌وینی ژیا‌نی گه‌ردوون به عیشق شێلراوه. هه‌ر وه‌ک چۆن که‌زه‌بایه‌ک، که گه‌لای دره‌ختیک ده‌لاوێنته‌وه، چهند شیرین ده‌رده‌که‌وێت. خۆ به‌چاوی سه‌ر (با)مان نه‌بینیوه! به هه‌مان شێوه عیشق پالنه‌ری پشت ژیا‌ن و جوولنه‌ی ئه‌م گه‌ردوونه‌یه. (نه‌ی) به عیشق هه‌لده‌چیت و مه‌ست ده‌بی‌ت، هه‌ر بۆیه بۆ خۆشیی نه‌وانی تر مه‌ست و سه‌رخۆش ده‌کات، عاشقوون واتای بینینی جوولنه و هاتوچۆی عیشق له هه‌موو شتیکدا، نه‌و چاوه‌ی که پاسته‌قینه ده‌بینیت، هه‌مان نه‌و چاوه‌یه، که په‌روه‌ردگاری دروستکه‌ر له‌و دیوی پووداوه‌کانه‌وه ده‌بینیت، وه‌ک حالێ زوله‌یخا. (زوله‌یخا) له ژێر کاریگه‌ری عیشقه‌که‌یدا وای لێ هاتبوو له هه‌موو شتیکدا یوسفی ده‌بینی، نه‌گه‌ر ستایشی هه‌ر شتیک کردبا، پاستیه‌که‌ی باسی یوسفی ده‌کرد، نه‌ک نه‌و شته. داد و فیغانی له هه‌ر شتیک کردبا، پاستیه‌که‌ی داد و فیغانی فیراقی یوسف بوو له ده‌روونیدا په‌نگی خواردبووه‌وه، نه‌گه‌ر ناوی سه‌دان هه‌زار شتت بردبا، نه‌و ته‌نیا مه‌به‌ستی یوسف بوو، زوله‌یخا نه‌گه‌ر تینووی بووایه، به ناوه‌ینانی یوسف تینویتی ده‌شکا، به پێکی پوخساری یوسف سه‌رمه‌ست ده‌بوو، گه‌ر ئیش و ئازاری هه‌بوایه به ناوه‌ینانی یوسف برینی سا‌پژ ده‌بوو.

بازنەى دووھم
عیشق و ئایین لە بنیادی ئەدەبى
مەولەوى تاوگۆزیدا

توێژینەوه لە دنیای ئەدەبى مەولەوى بە تاییبەت تیگەیشتن لە فەلسەفەى عیشق و واتا و بزاوتە نوێگەرییەکانى، لە دەقه شیعرییەکانى مەولەوى دا لە پرسىاریكى جەوهەرى نزیكمان دەکاتەوه، ئاخۆ جیهانبینی مەولەوى تاوگۆزى بۆ چەمكى عیشق پوانینیكى عاریفانە و سۆفیانە بووه؟ یان پێوهندى بە دۆخى ئەدەبى و خۆشهویستی شتانیكەوه بووه، پەنگە لە دەرکەوتنیدا بکەوینە دۆخیکەوه، دواجار پوانگەى مەولەوى لەنێوان عیرفان و عیشق بە مانا ئیستیتیكى و بەرجەستەییەكەى بە ئاسانى لێ جیا نەکرێتەوه.

بە دیوێكى دیکەدا دواایش بکەوینە گومانەوه، سەبارەت بەو هەموو کۆلێنەوهیەى ناچار بەوهمان دەکات هەر بلێین عیشقى مەولەوى عیشقیكى سۆفیانە و عاریفانە بووه! بۆ ئەوهى وانەكەین و توێژینەوهکەمان داوهریکردنیکى راستودروستی، پشتبەستوو بە ئارگۆمێنت و زمانى لۆژیکەوه پەيوەست بئ، پێویستمان بەوه دەبێت تێپوانینی هەردوو بیروپاکە بخەینە ناو تەرازووى ئەدەبییەوه، چونکە ئیشکردن لەجیهانى ئەدەب تەنیا خۆپندنەوهیەكى پووکەشانه و سەیرکردنیکى سادەى ناوهرۆک نییه، بەلکۆ لای توێژەر بینینی کۆى بنەمای تیکستەکه بە هەند وەرەگیریت وەک « زمان، تەکنیک، فۆرم، پەوانبێژى، دال و مەدلۆلى مانا و دەستەواژەکانى..» تاد... یەکیک لە فاکتەرە هەرە سەرەکییەکانیش، بۆ سەرنجراکێشانى خۆینەر و دروستکردنى زەمینهیەكى باش لەنێوان دەق و نووسەر و خۆینەردا، پێشاندانى دیوه زۆر تاییبەت و جوانەکانى دەقه. ئەو تێپوانینه یارمەتى ئەوهمان دەدات، بێر لە پشتمانی ئەو دەقانهش بکەینەوه،

کە لای خۆینەر، یان توێژەر واناكەوێتەوه، بەلکۆ بینینهکان زۆر جیاوازیشن، هەرچەندە ئەوه پای زۆرینهش بێت، بەلام بینین و تیگەیشتمانی بۆ دەق، لە کۆتاییدا هەر جودایە. «ئەوهى لەدیوانەكەى مەولەوى بتوێژیتەوه، دەزانێ مەولەوى گیرۆدەى ئەفین و ئاوێنەى بێگەردى سروشت بووه» (١٥). لەوهوه بەو بۆچوونە دەگەین، کە لای مەولەوى ئەفین جۆریكى دیکە بووه، پێچەوانەى ئەوانەى، کە پێیان وایە دنیای مەولەوى لە عیرفان و تەسەوف لێوان لێو بووه.

(حەمەکەریم هەورامى) نووسەریش پای جیاوازی خۆى ناشاریتەوه و لای وایە ئەو ئاوه مامۆستای گەوره و زانا «مەلا عەبدولکەریمى مودەریس» پشتوویەتى و پێویستە وەک ئەو بێرنەکەینەوه، کە سەرلەبەرى دیوانەكەى مەولەوى بە نەفەسیكى سۆفى و عیرفانانە لێکداوێتەوه. نووسەر پەخنە لەو تیگەیشتن و شەکل وەرگرتنە دەگریت و پێشى وایە ئەدەبى مەولەوى ئەدەبیكى زیاتر پۆمانسیانەیه، نەك سۆفیگەرى، چونکە «ئەدەبى سۆفیەتى، ئەدەبیكى مەسلەکیانەى تاییبەتە و پێناسە و نیشانه و مۆرکی جیاکەرەوى خۆى هەیه» (١٦)، هێشتنەوه و بەستەنەوى دنیای ئەدەبى مەولەوى لەناویەك فۆرم و جیهانبینیدا، دوورخستەوهى شیعەرەکانیەتى، لە خۆپندنەوهى جودا و بەستەنەوهیەتى بەیەك واتا و کوشتنى فرەواتاییە لە دەقهکانیدا، لەکاتیکیدا مەولەوى بە کردار و تیکستەکانى خۆى لەو جۆره یەك ستایلییه بەدوورگرتوو و هەولێ داوه هیچ کاتێک ئەو شتە نەبێت، کە ئێمە دەمانەوێت. بۆ نموونە گریمان ویستی ئێمە بۆ دەقه شیعرییەکانى مەولەوى ویستیکی عیرفانانەیه، پەنگە ئەو یەگوتارییه زیانگەیاندى بێت نەك هەر بە دەقى مەولەوى، بەلکۆ بۆ دنیای پەخنەى ئەدەبیشمان سوودبەخش نابێت. بە دیوهكەى دیکەشەوه هەر

پاستو ناکرئ سەر لە بەری جیهانی ئە دەبیانی
مەلەوی لە ژورئیدا قوفل بکەین و دەرگە و
پەنچەرەکانی لئ دابخەین و بلێین، شیعەرەکانی
مەلەوی پۆمانسی و دلدارانەن و لەو ھەموو
جەمالییەتە بیبەشی بکەین، کە بۆ دنیای تەسەوف
و عیرفان ھەیەتی.

نوسەری ھەمان بابەت، درێژە بەو بۆچوونە
دەدات و پووی پرسیار ئاراستە ی توێژەران دەکات
و دەپرسێت: ئەرئ پاستو مەلەوی سۆفی بوو؟
کام مەلەوی؟ مەلەوی لە تافی لاوتیدا؟
مەلەوی پاش ئیجازە وەرگرتنی مەلایەتی؟
یان پێش مەلایەتی؟ مەلەوی لە کاتی پیریدا؟
یان لە تافی کەنەفت بوونیا؟ ئە ی شیعەرەکانی
بەرھەمی کام تاف لەو تافانەن؟ ئایە مەرچە،
شاعیرێک کە بوو بە سۆفی، شیعەرەکانیشی
کە مەندەبەندی پێیازی سۆفیالیزم بن. (۱۷).

لێرەدا لەچەند وردە پرسیارێکی دیکە نزیک
دەبینەو، کە یارمەتیمان دەدەن باشتر لە
مەلەوی قوفل ببینەو و لەتەکید بەر ژۆر
تەلسیمی ئە دەبیانی جودا بکەین. بەو پێگەیەو
لە ھەندیک خالی جویەز و نوێگەریانی مەلەوی
نزیک دەکەوینەو، بە دیوێکی دیکەدا پەنگە
دەروازە یەکیشت بێت بۆ کردنەو ی تێگەشتنی
دیکە. لەم حالەدا مافی خۆشمانە پرسیار لەسەر
مێژوو و ھەلومەرجی زمان و چۆنیەتی نووسینی
بەرھەمەکانی مەلەوی بکەین، چونکە ببیلیۆگرافیای
نووسین و ئە دەبیاتی مەلەوی بە چەند قوناغێکدا
دابەش بوو، لە ھەر ویستگە یەک مەلەوی جیاواز
جیاواز دەبینی، بەلام لە فۆرمە گشتییەکیدە یەک
مەلەوی دروست دەبێت، کە خۆیەتی.

«مەلەوی شیعەرە وێژدان و زاتییە ناوازە و
دلۆفانەکانی بە شیۆەزاری «گۆران» نووسیو،
بەلام «عەقیدە ی مەرزیه» کە ی کە بریتییه لە ۲۰۳۱

بەیتە شیعەر، بە زاراوی تاوگۆزی نووسیو؟ یان
«فوائح» کە ی کە ۵۲۶ بەیتە بە فارسی دایناو؟
یان «الفضيلة» کە ی بە عەرەبی ھۆنیو تەو؟
یان «زویدە ی عەقیدە» و عەقیدە کەشی ھەر
بە زاراوی جافی تاوگۆزی ھۆنیو تەو» (۱۸).
ئەگەر دیقەت بدەینە مامەلە ی مەلەوی لەگەڵ
ئەو پێنج ئەزمونەیدا، شتێکمان بۆ دەر دەکەوێ،
کە مەلەوی دنیای عیشق و ئەقین و ژیان لەنتو
سۆز و دلۆفانیدا، لەگەڵ ئیشکردن لە ناو کایەکانی
دیکەدا جیاکردووە تەو.

باسوخواسی بابەتە عەقائیدی و شەریعیەکان و
زانستی کەلام و خیلافی مەزھەبەکان و .. تاد
تێکەڵ بە زمانی گۆران نەکردووە! ئەو شیعەرە
عیرفانی و غەزەلی ئەویندارانە و پۆمانسیانە ی بە
زاری ھەورامی نووسیو، کە پڕپەتی لە مۆسیقا
و عیشق و ئاوازی ژیان، خۆ باش باش دەیتوانی
بە زاری ھەورامی کتیبەکانی دیکەش بنووسیت،
بەلام نایەت ئەو ھەستە تاییەتە، کە زمانی دایک
و سۆز و سروشتی ھەورامان پێی داو، تێکەڵ
بە بابەتی دیکە بکات. ناشکرێت بلیمەتی و
توانایی و کارامەیی مەلەویش لە زمانی عەرەبی
و فارسیدا نادیدە بگیرێت، یان ئاسان نییە
ھەلۆستە لەسەر ئەو نەکەین و نەلێین ئافەری
بۆ مەلەوی (۱۹) بۆ یەکەمین جار لە مێژوو
ئەدەب و زانستی کوردیدا توانیویەتی بابەتەکانی
«فەلسەفە و عەقائید و ئوسوول و کەلام» بە
زاراویەکی ئاھاوتنی تاییەتی تیرە یەکی جافی
وێک تاوگۆزی تۆمار بکات.

پەراویزەکان:

ط ۱، بغداد، ص ۱۲۲.

(۹) دراسات في الأديان اليهودية والنصرانية، سعود بن عبد العزيز الخلف، ص ۱۱.

(۱۰) بېوانه كتيبي (فهرهنگي پيران) سه بارهت به زاراهي ته سهوف و عيرفان، بوشرا كه سنه زاني و د. سه باح به رزنجي، ده زگاي چاپ و په خشي سهردهم، چاپي يه كه م، سالي ۲۰۲۳، ل ۲۰.

(۱۱) هه مان سه رچاوه، ل ۳۵.

(۱۲) (ميژوو و په هه نده كاني سوفيگهري له ئيسلامدا) ئانا ماري شمیل، به كورد يكردي زانا نانجي و هيوا مه حمود، له بلاوكراوه كاني ده زگاي روشن بيري جه مال عيرفان، ۲۰۲۰، ل ۱۴ - ۱۵.

(۱۳) پيئجه م « ئاييني خو شه ويستي » مه ولانا جه لاله دديني رومي: شيعر - موسيقا - سه ما، جه مال حوسين، ناوه ندي غه زه لنووس، ۲۰۲۳، ل ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵.

(۱۴) بېوانه وتاري (هونه ره كاني ئه ده ب) كاكه ي فه لاج، گوڤاري به يان، ژ. (۶۶)، سالي ۱۹۸۰، ل ۳.

(۱۵) ميهره جاني مه وله وي، هيما سازي له ناو شيعره كاني مه وله وي، حه مه كه ريم هه ورامي، ل ۱۳۷.

(۱۶) هه مان سه رچاوه، ل ۱۳۸.

(۱۷) هه مان سه رچاوه، ل ۱۳۹ - ۱۴۰.

(۱۸) ميهره جاني مه وله وي، ده رگايه ك بو تيگه يشتن له هونراوه كاني مه وله وي، په ئووف عوسمان، ل ۱۲۵ - ۱۲۶.

(۱۹) هه مان سه رچاوه، ل ۱۲۷.

(۱) پيري پيران، زاناي بي هاوتا، پيهره زه رده شتيه كاني مه له ندي هورامانات: پيرشاليار نزيكه ي ۱۳۹۰ سال له مه وبه ر له هورامان له دايك بووه. ده گوتريت كتيبيكي به زاري هوراماني به ناوي (ماريفهت و پيرشالياري) نووسيوه، ئه و كتيبه پره له پيئويني و ئاموژگاري، به لام هيچ سه رچاوه يه ك پيمان ناليت ئه و كتيبه له لاي كتيبه و له كوئ ده ست ده كه وي. بو زياتر شاره زابوون، بېوانه كتيبي (شاعيراني مه له ندي گوران) كوركردنه وه ي ئه و پرهمان بزوه شي، ل ۱۲.

(۲) كتيبي سايكولوژياي خو شه ويستي، به راوردكاريه ك له نيوان هه لچوون و عه قلانيه تدا، نووسيني دوكتور محمه د ته ها حوسين، له بلاوكراوه كاني ناوه ندي فيربوون، سالي ۲۰۱۹، ل ۱۴.

(۳) فرويد، سيجموند « ۱۹۹۲ » الحب والحرب والحضارة والموت، ت: د. عبد المنعم الحفني، دار الرشاد، ط ۱، القاهرة، ص ۱۷.

(۴) فرانكل، فيكتور « ۱۹۸۲ »، الانسان يبحث عن المعنى، مقدمة في العلاج بالمعنى، ت: د. طلعت منصور، دار القلم ط ۱، الكويت، ص ۱۴۸.

(۵) فروم، اريك « ۲۰۰۰ » فن الحب، بحث في طبيعة الحب واشكاله، ت: مجاهد عبد المنعم مجاهد، دار العودة، بيروت، ص ۲۰.

(۶) باومان، زيجمونت « ۲۰۱۶ » الحب السائل، عن هشاشة الروابط الانسانية، ت: حجاج ابو جبر، الشبكة العربية للأبحاث والنشر، ط ۱، بيروت، ص ۳۶.

(۷) سايكولوژياي خو شه ويستي، به راوردكاريه ك له نيوان هه لچوون و عه قلانيه تدا، نووسيني دوكتور محمه د ته ها حوسين، له بلاوكراوه كاني ناوه ندي فيربوون، ۲۰۱۹، ل ۲۵.

(۸) اونفري، ميشيل « ۲۰۱۲ » كتاب نفي اللاهوت، ت: مبارك العروسي، منشورات الجمل،